

(In)adecvat

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ar fi de spus mai multe despre mine,
Iar despre noi... atâtea au rămas
Sub umbra de mister ce contravine
Cu lumea însăși. Din acest impas

Cum vom ieși? Hai, spune-mi despre tine
Ce nu s-a spus și ce-ai adăuga?
Descinzi cumva din genele latine,
În AND-ul tău e urma mea?

Că prea te simt din mine făcând parte,
Prea sunt a ta și-mi place să constat
Că te cunosc de dincolo de moarte
În felul meu de-a fi, (in)adecvat.

- Nu știu de când împart cu tine prana,
Cum genele ni s-au încrucișat,
Dar cu licoarea ta mă-mbăt și cana
O umplu uneori (in)adecvat.

Cu setea de-nceput găsesc mistere,
Pe care încă nu le-am cercetat,
Te simt pulsând prin ramuri de artere
Și te doresc ades (in)adecvat.

Mă locuiești genetic, rezidentă
În AND-ul meu, ca un citat,
Mi-ai tatuat pe suflet o amprentă
De te visez, mereu, (in)adecvat.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș